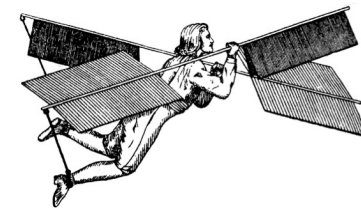

TO COŚ

TO COŚ

Wystawa studentów III Pracowni Fotografii
Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu

Katedra Fotografii / UAP 2014

Kuratorzy: P. Wołyński, S. Decyk

**Publikacja zawiera obrazy o drastycznym charakterze,
które nie powinny być oglądane przez osoby niepełnoletnie
i osoby o szczególnej wrażliwości.**

Wystawa w ramach XII Międzynarodowego
Fotofestiwalu w Łodzi

7-29 VI 2013

[Galeria FF](#)

ul. Traugutta 18, Łódź

TO COŚ

WYSTAWA STUDENTÓW III PRACOWNI FOTOGRAFII
UNIWERSYTETU ARTYSTYCZNEGO W POZNANIU

TO COŚ...

Kontakt z młodymi ludźmi uczy pokory. Głównym celem spotkań i rozmów ze studentami nie jest przekazywanie wiedzy bądź umiejętności. Bardziej istotna jest praca nad uświadomieniem sobie charakteru wizualnej komunikacji. To, co próbujemy jako autorzy przekazać, może być odczytane na różne sposoby, często niezgodnie z pierwotnymi intencjami. I tak jak w dziedzinie wiedzy jest to jakaś nieprawidłowość, którą należy i można naprawić, tak w obszarze sztuki, jako że sztuka to nie wiedza, owa naprawa jest zupełnie nie na miejscu. Znajdujemy się bowiem w obszarze niewiedzy, wobec której wypracować można tylko własną postawę. Nie można jej w żaden sposób przejąć, czyli nauczyć. W istocie kontakt ze studentami w pracowni polega na wzajemnym przekazie i przekładzie, w trakcie którego badamy możliwości wizualnej komunikacji w odniesieniu do stanów niewiedzy, przeczuć, intuicji, domysłów. Jak uchwycić *To coś...*?

Na wystawie prezentujemy realizacje studentów III Pracowni Fotografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z różnych etapów edukacji, począwszy od pierwszego roku, na pracach dyplomowych, wieńczących studia, kończąc. Współpraca pedagoga ze studentami powoduje potrzebę ciągłej weryfikacji własnej postawy. Pozycja nauczyciela jest też o tyle trudna, że autorzy mają dziś pełne prawo sięgać po dowolne środki wyrazu. Problem multi i intermedialności dotyczy w zasadzie każdej pracowni na uczelni artystycznej. Rodzi się zupełnie nowy, złożony z przenikających się nawzajem narzędzi i metod, obszar obrazowania. W jego ramach trudno oddzielić fotografię od innych sposobów rejestracji i generowania obrazów. To nowe środowisko wchłonęło fotografię, stała się ona jednym z wielu elementów komunikacji i obrazowania. Młodzi autorzy posiadają zatem niespotykane wcześniej możliwości dotyczące wyboru sposobów artystycznej artykulacji.

Piotr Wołyński

TO COŚ

WYSTAWA STUDENTÓW III PRACOWNI FOTOGRAFII
UNIWERSYTETU ARTYSTYCZNEGO W POZNANIU

UCZESTNICY WYSTAWY

[Radosław Berendt, „Boys”, animacja poklatkowa, 2012](#)

[Katarzyna Bojko-Szymczewska, „Monić”, fotografia, 2013](#)

[Marina Drożża-Sobowska, „Wszystko to jest moja wina”, fotografie/wideo, 2011](#)

[Ewa Dyszlewicz, „Zakłęcia”, wideoperformans, 2012](#)

[Marta Gromadzka, „Dziewczynki II”, wideo, 2011](#)

[Izabela Jurcewicz, „Początki Świata”, lightbox, 2013](#)

[Kamila Kobierzyńska, „Synowie”, obiekt fotograficzny, 2012](#)

[Ewa Kasperek, „Quattrocento”, fotografia, 2012](#)

[Weronika Krawczuk, „Pornografia śmierci”, obiekt fotograficzny, 2013](#)

[Magdalena Kuca, „Ciągłość nieprzerwana”, fotografia, 2013](#)

[Katarzyna Kućko, „Podsadzony pięcioma piętrami pokoi”, wideo dwukanałowe, 2011-2013](#)

[Anna Kurgan, „Autoportret”, fotografia, 2006](#)

[Jarosław Mikos, „Portret grupowy”, fotografia, 2013](#)

[Ewelina Pięła, „Z albumu rodzinnego”, fotografia, 2012](#)

[Maciej Sperski, „Symulator FPP”, obiekt/fotografia, 2011](#)

[Joanna Tokarska, Bez tytułu, tekst/fotografia, 2013](#)

[Izabela Wasiak, „Kuriozum”, fotografia, 2012](#)

[Magdalena Żołędź, „Powołana”, animacja poklatkowa/fotografia, 2013](#)

Radosław Berent

Boys

animacja poklatkowa

2012

Katarzyna Bojko-Szymczewska

Monić

fotografia

2013

Oto niebywały efekt wielowiekowej współpracy, twardej koegzystencji fizyków, psychików, chemików, psychoanalityków, psychopatów, psychologów i psychoartystów. Oto najwyższa sztuka portretowa przy użyciu pastelii angielskiej z wykorzystaniem wywaru z ziół tybetańskich, specjalnie glazurowana po wierzchu w aerozolu na wysoki połysk.

Cytat z filmu *Monidło*, Antoniego Krauzego, na podstawie opowiadania Jana Himilbsbacha.

Posłużyłam się postaciami bliskich - moich dziadów, aby uwikłać ich w szeregi skomplikowanych zależności. Umyślnie przekształcałam ich wyidealizowany wizerunek, który jest cechą charakterystyczną monideł.

Kiedy są sobą? Która odsłona oddaje ich prawdziwą tożsamość? A może żadna? Oto monidło!

A small, rectangular informational plaque with text, mounted on the wall to the right of the second photograph.

Marina Drożdża-Sobowska

Wszystko to jest moja wina

fotografia/wideo

2011

Poczucie winy jest siłą niszcząco-cielską. Czym wobec tego jest grzech pierworodny? Według mojej interpretacji orfizmu jest w człowieku boska cząstka oraz demon, który w skutek „pierwotnej winy” upadł i zamieszkał w ciele człowieka. Pokutą jest wcielanie się. Czy będzie więc wolny ten, który przejdzie krąg wcieleń, gdy odpokutuje za winy?

W pracy wykorzystano fragmenty utworów: Jan Ader Bas, *Broken Fall*, 1971 oraz Todd Philips, *Due Date*, 2010.

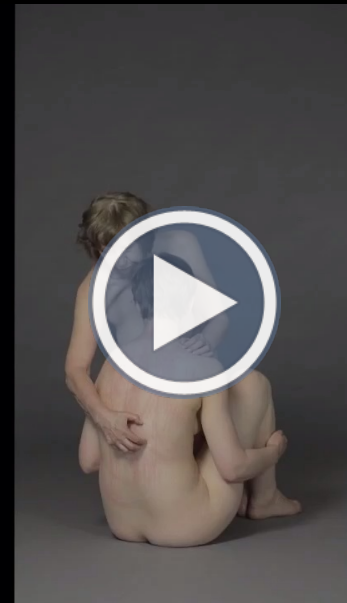
Ewa Dyszlewicz

Zaklęcia

wideoperformans

2013

Apotropeiczne rytuały mocno zakorzenione są w kulturze ludowej. Wideoperformans *Zaklęcia* przenosi je do współczesnego kontekstu, kierując uwagę na problemy rodzące się w wirtualnej przestrzeni. Alternatywna rzeczywistość staje się źródłem krzywdzących zachowań, które godzą w odbiorcę w bezpośredni sposób, uprzedmiotawiając go. Gest dojrzałej kobiety daje młodszej ochronę i choć słowa zblizniają się w ciele, dają moment oczyszczenia, a sfera wyobrażeniowa, magiczna, zyskuje swoją sprawczą formę.

Marta Gromadzka

Dziewczynki II

wideo

2012

Tytułowe *Dziewczynki* to twór powstały z dwóch ciał bliźniaczych sióstr, który daje poczucie bezpieczeństwa, jednocześnie ograniczając jednostkę. Praca jest próbą pokazania relacji i postawieniem wyraźnej granicy pomiędzy siostrami.

Izabela Jurcewicz

Początki świata

lightbox

2013

Początkiem wielu relacji międzyludzkich w kulturze europejskiej i amerykańskiej jest pocałunek. To właśnie on - choćby na przywitanie - świadczy o przejściu ze znajomości w przyjaźń bądź też w miłość.

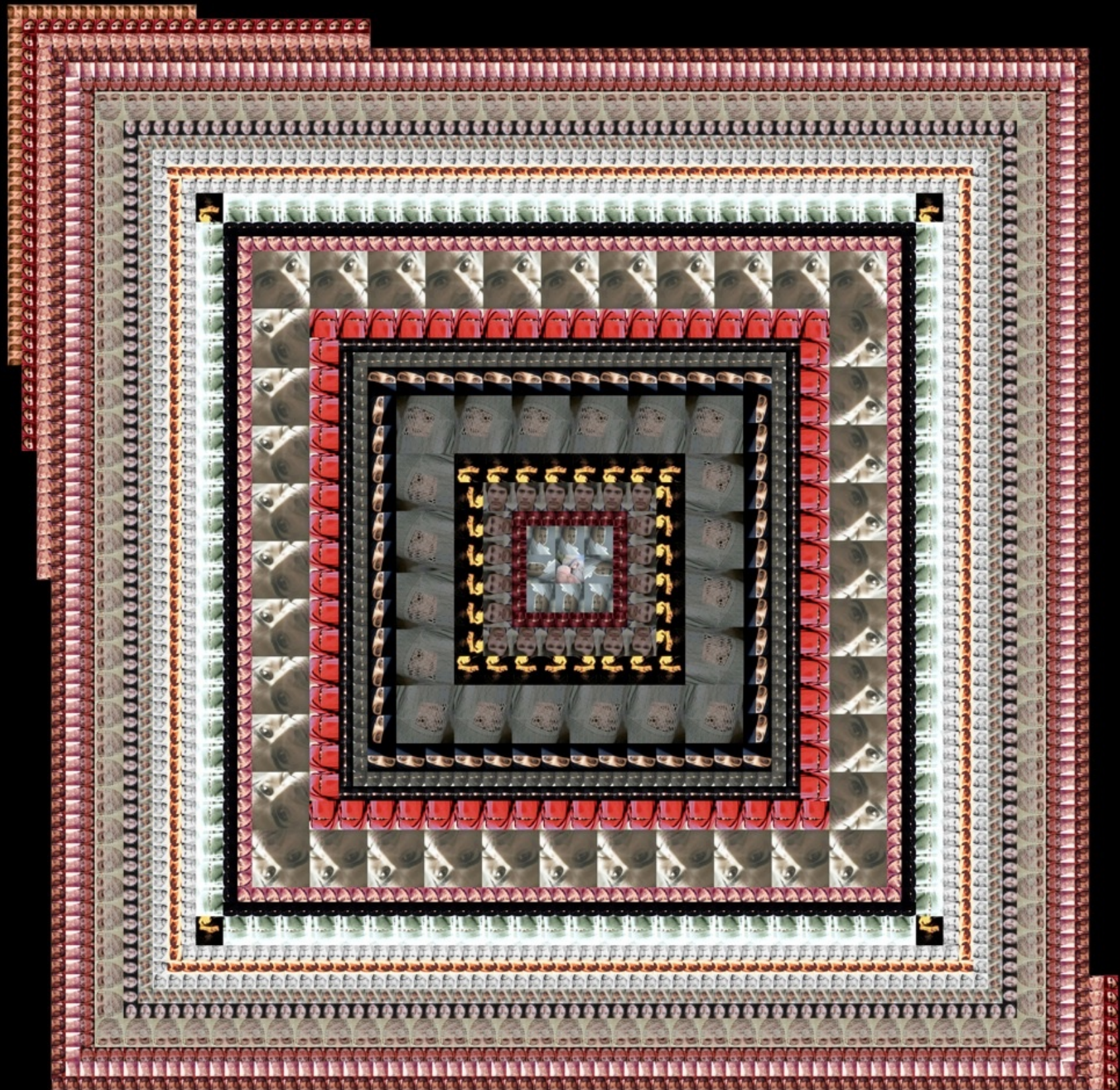
Z kolei w kulturze islamu rozpoczęcie relacji zawiera się w spojrzeniu. W filmach dokumentalnych i fabularnych z tego kręgu kulturowego miłość bardzo często ma swój początek w spojrzeniach kierowanych na drugą osobę. To w nich właśnie przejawia się również adoracja, sympatia bądź troska.

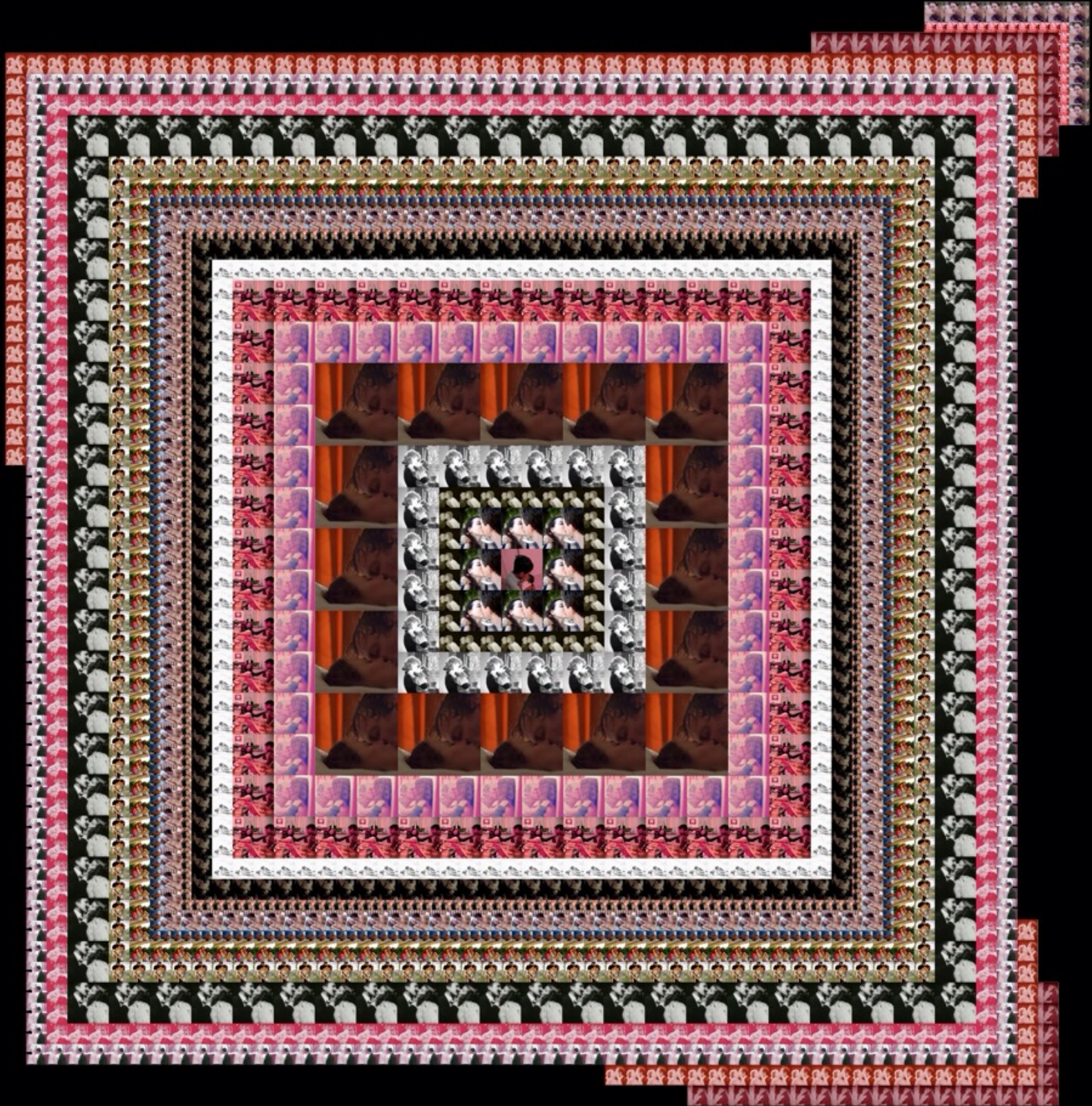
W kulturze azjatyckiej, w której niezwykle ważny jest zmysł dotyku, siła związku ukazana jest poprzez kontakt dłoni i przedramion. Dotyczy to zarówno relacji damsko – męskich, jak i tych które istnieją przykładowo pomiędzy córką a matką czy też przyjaciółmi.

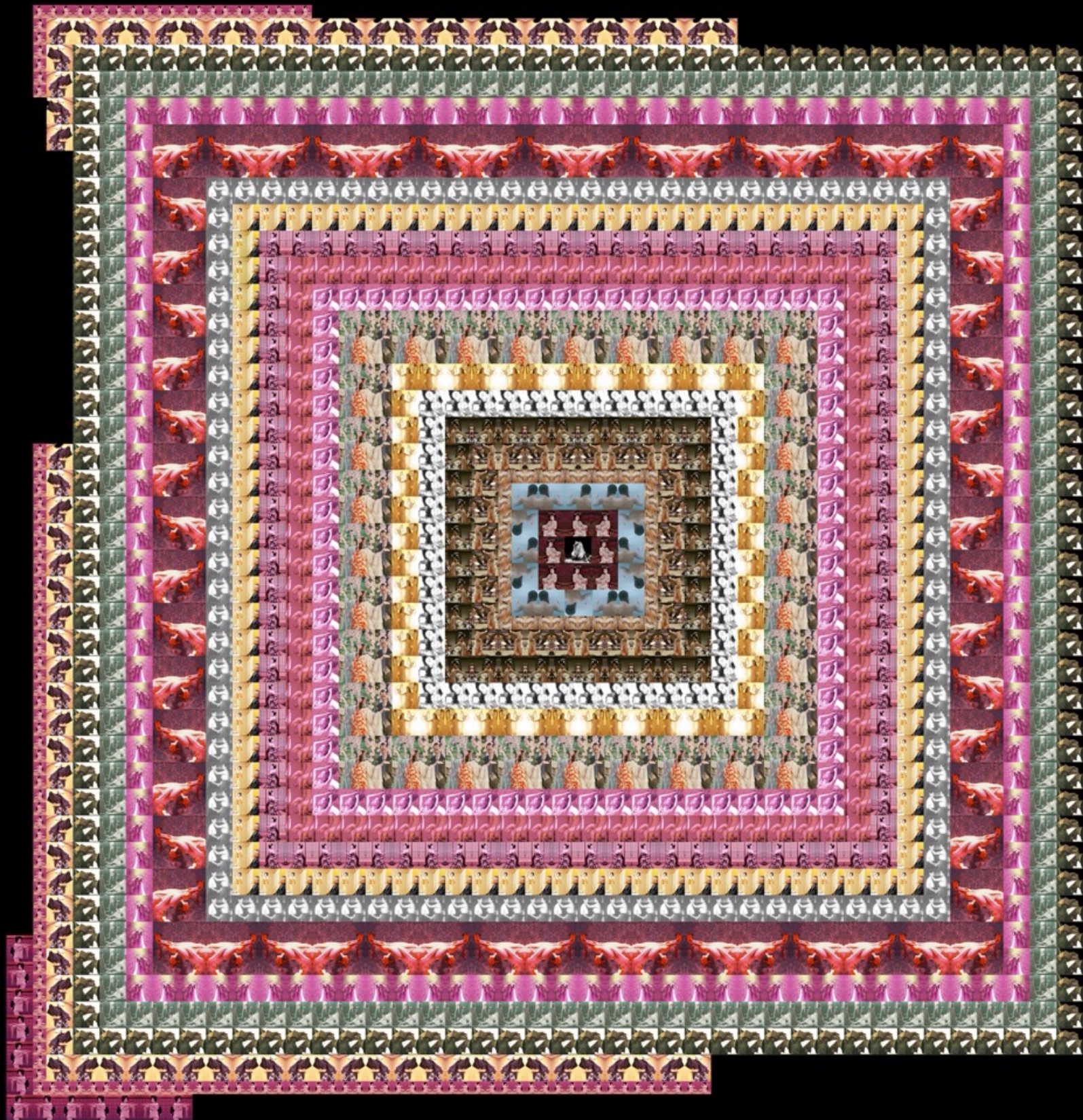
Początki świata to praca o powstaniu nowej jakości w życiu, która jest zainicjowana istnieniem drugiego człowieka. Początek świata związany jest z „wyjściem” do drugiej osoby, które sprawia, że zaczyna się coś nowego, co czasami można wręcz uznać za początek naszego świata.

Zdjęcia użyte w pracy pochodzą z archiwów, z filmów (zarówno dokumentalnych jak i fabularnych) oraz z własnych albumów.

Kamila Kobierzyńska

Synowie

obiekt fotograficzny

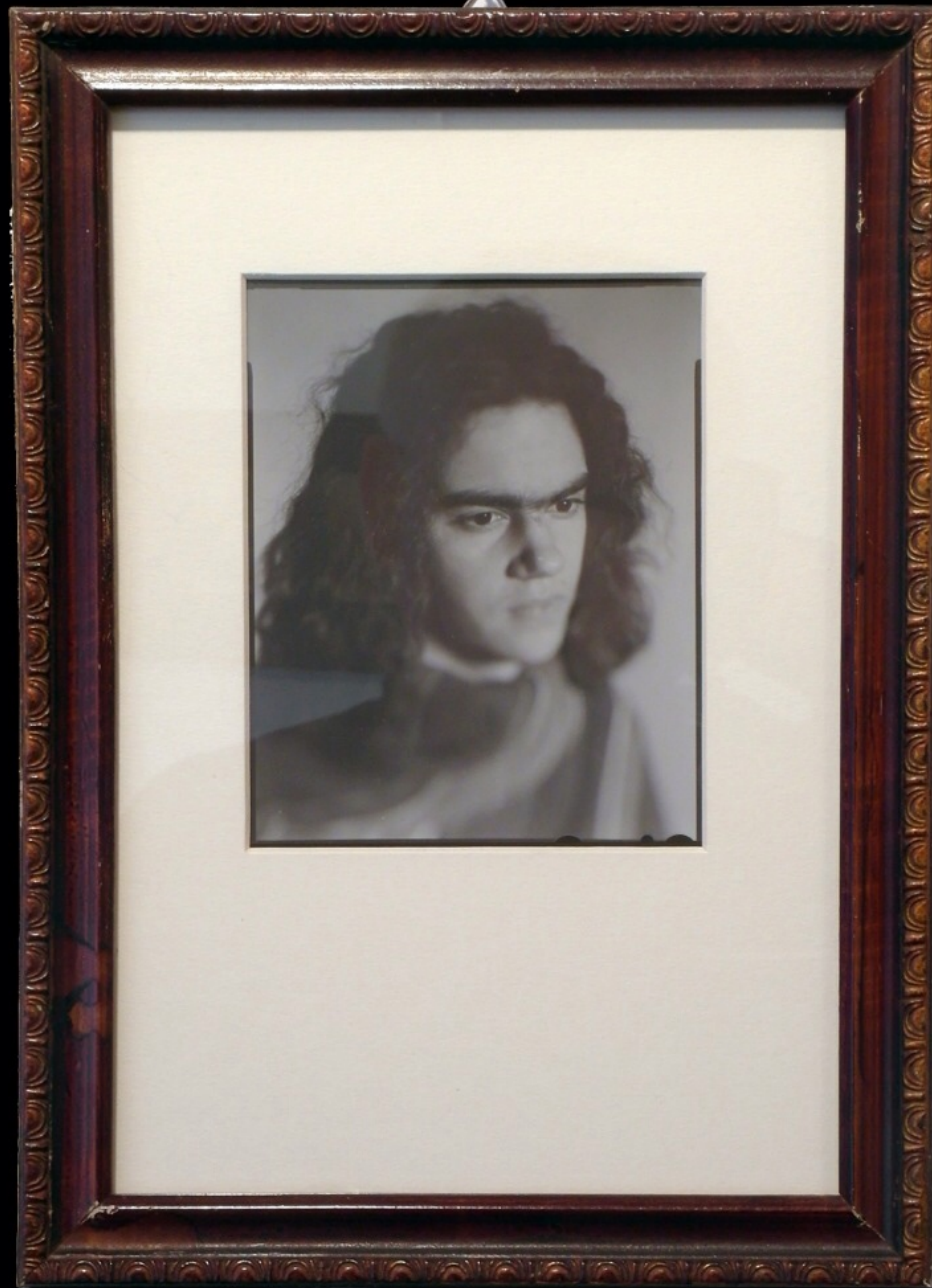
2012

Praca *Synowie* jest mistyfikacją klasycznych, studyjnych portretów sprzed wieku. Sam tytuł naprowadza odbiorcę na klucz tej pracy, wizerunki portretowanych przywodzą na myśl portrety znanych malarzy, zaś prezentacja w starych ramach oraz muzealne tabliczki świadczą o rodowodzie portretów.

Praca na jednej płaszczyźnie jest tylko grą obrazu w obrazie, z drugiej zaś strony wymaga od odbiorcy pewnej znajomości historii sztuki, co stwarza kolejną płaszczyznę, dzięki której możliwa staje się polemika z istotą fotografii jako medium służącym przede wszystkim rejestracji.

Gyon Wypiański
1901 - 1975

Camillo Khato
1932 - 1996

Lucas van Gogh.
1887 - 1939

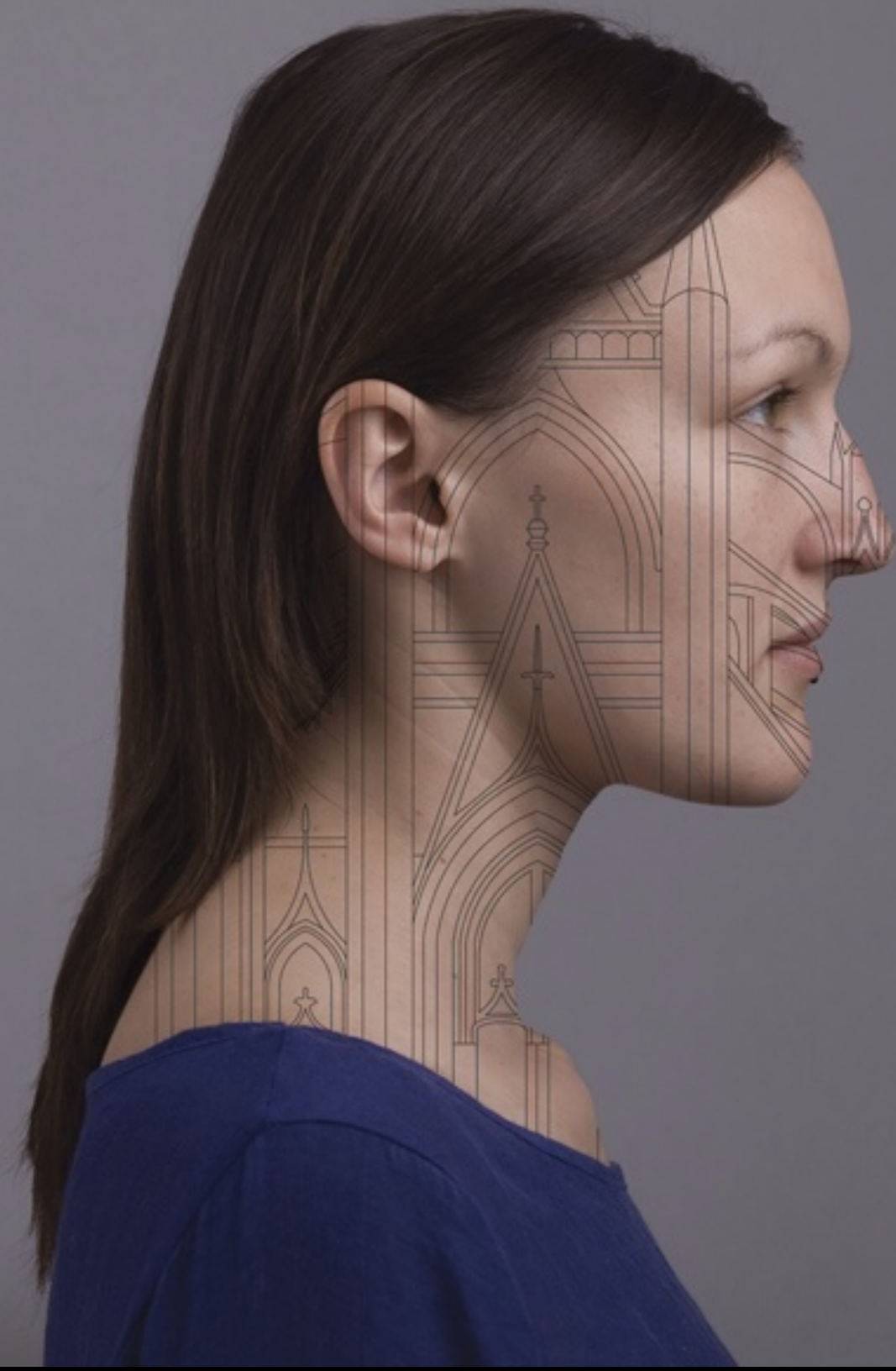
Ewa Kasperek

Quattrocento

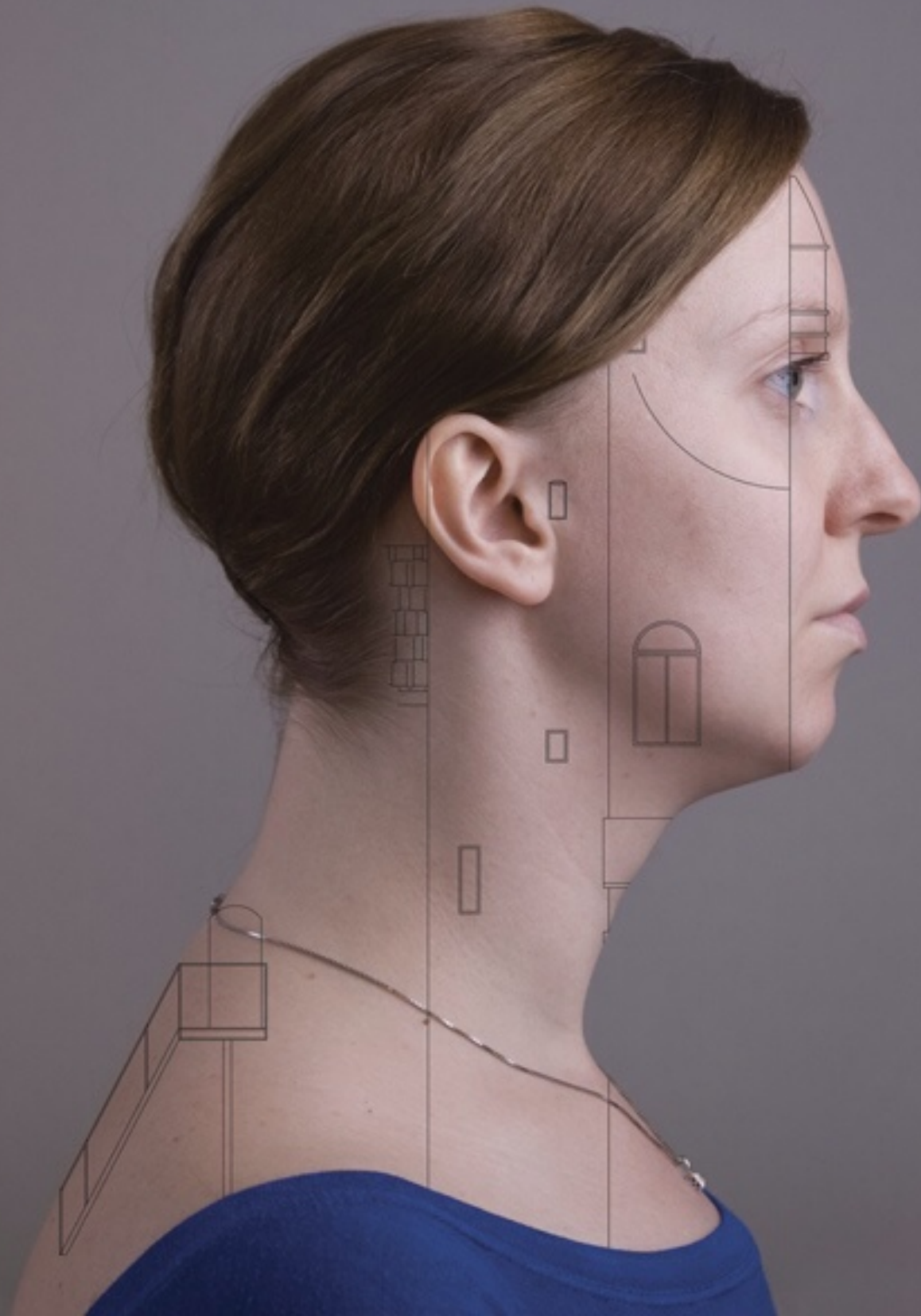
fotografia

2012

Cykl fotografii *Quattrocento* nawiązuje do sztuki i filozofii epoki renesansu, kiedy to człowiek ponownie stał się „miarą wszechrzeczy”. Rysunek rządzący się zasadami piękna, harmonii i ładu wskazywać ma na boski pierwiastek, boskie tchnienie, w jakie wyposażony zostaje człowiek w momencie stworzenia. To myśl, zamysł, który musi zostać wypełniony treścią. Portety w stylu quattrocento stanowią próbę spojrzenia na człowieka jak na dzieło sztuki - twór pierwotnie doskonały.

Weronika Krawczuk

Pornografia śmierci

obiekt fotograficzny

2013

Od jakiegoś czasu kolekcjonuję znalezione w Internecie zdjęcia trumien. Ludzie fascynują się nimi zapominając o znaczeniu symbolu, który zostaje sprowadzony do roli zabawki, rozrywki. Można je spotkać w kształcie tortu lub opakowania cukierków. Poprzez konfrontację ich form ze zdjęciami z prawdziwych wydarzeń i katastrof, próbuję uświadomić odbiorcy stopień ignorancji, w jakiej znalazł się współczesny świat konsumpcyjny. Być może, to jedna z dróg pogodzenia się ze śmiercią.

Magdalena Kuca

Ciągłość nieprzerwana

fotografia

2013

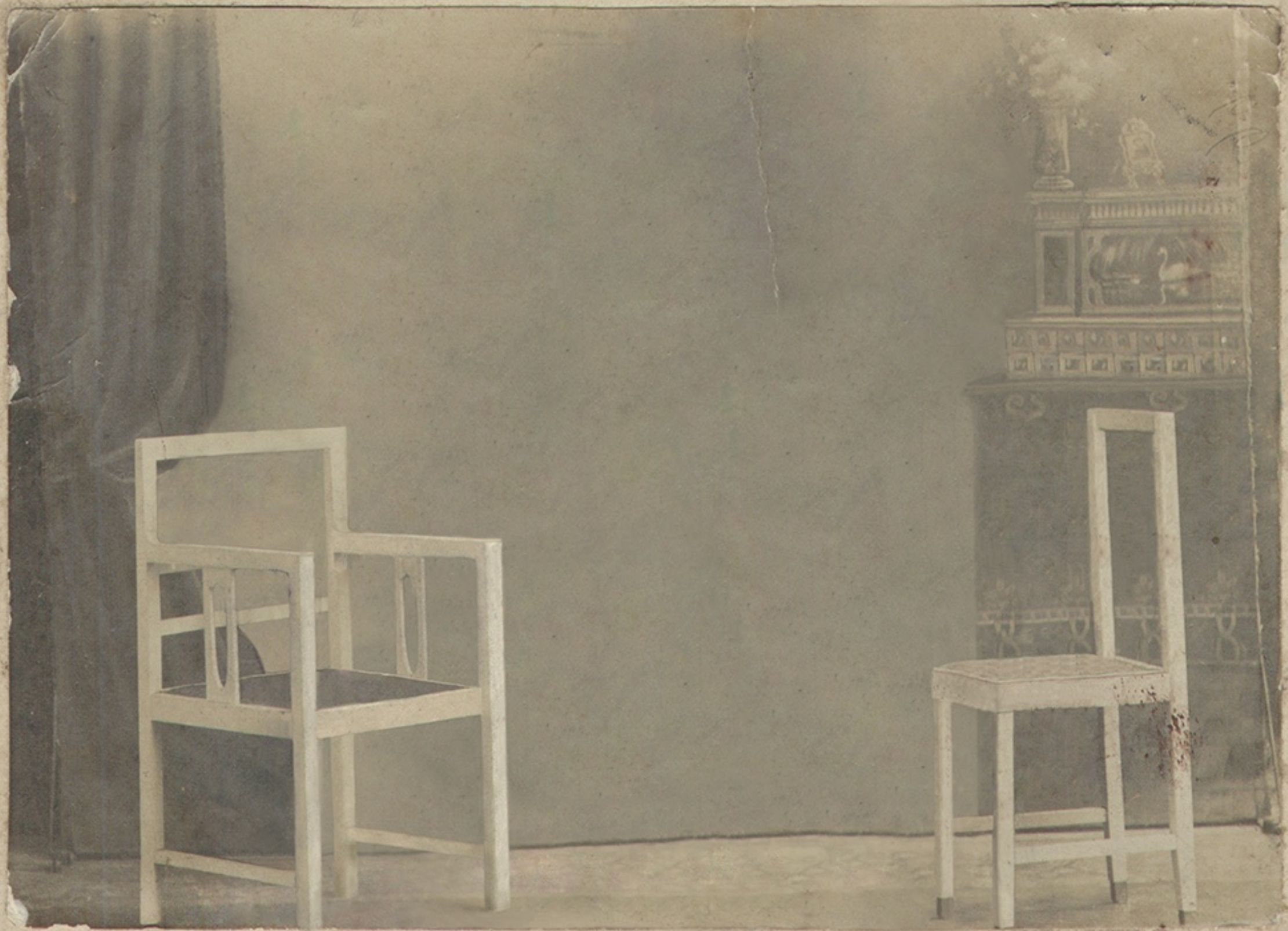
Motyw przemijania często towarzyszy wykorzystywaniu fotografii archiwalnej. Ta, pozostając w nierozdzielalnym związku z koniecznym odniesieniem do mającej miejsce sytuacji, pozwala konkretnemu wydarzeniu trwać.

Takie obrazy, wyrwane z pierwotnego kontekstu zawsze sprawiają wrażenie świadectwa sytuacji bardzo odległej w czasie, zaistniałej w miejscu już nieistniejącym, niezależnie od historycznych faktów. Co dzieje się na moment przed, a co po wykonaniu zdjęcia? Przetworzone fotografie noszą znamiona prawdopodobieństwa. Symbolicznym gestem przedłużam ich żywot.

Katarzyna Kućko

Pięcioma piętrami podsadzony pokój

wideo dwukanałowe

2011/2013

Jest to film powstający od ponad dwóch lat. Jedno okno, jedna osoba, całe życie. Nic więcej nie musi być powiedziane. Projekt jest w trakcie realizacji.

Anna Kurgan

Autoportret

fotografia

2006

Kolekcjonuję stare zdjęcia, moją uwagę zwracają detale, pozy modeli. Analizuję znalezione obrazy poszukując w nich nowych znaczeń lub staram się potęgować te, które niosą już ze sobą. Buduję nawiązania do historii sztuki, szczególnie malarstwa. Prace z cyklu *Autoportret* są dla mnie rodzajem dialogu między fotografią, malarstwem i współczesnymi technikami komputerowymi, dzięki którym z łatwością mogę uzyskać zamierzone efekty. Są również pomostem między przeszłością a terażniejszością, między konwencją i jej interpretacją.

To rodzaj podróży, w której najważniejsze jest poszukiwanie, poddawanie siebie zabiegom inscenizacyjnym i odkrywanie obrazów.

Jarosław Mikos

Portret grupowy

fotografia

2013

Zagłębianie się w przeszłość wywołało nieznośne poczucie bliskości. Poszukuję innych punktów odniesienia w sposobie postrzegania rodziny. Obiektem obserwacji stało się dziecko, fundamentalny, niewinny element budujący niejako rodzinę.

Ewelina Piguła

Z albumu rodzinnego

fotografia

2012

Cykl fotografii *Z albumu rodzinnego* to efekt manipulacji komputerowych dokonanych na starych zdjęciach. Sportretowanym osobom wklejona została twarz jednej z najpopularniejszych zabawek XX wieku – lalki Barbie. Manipulacja ta całkowicie zmieniła charakter zarówno zdjęć, jak i samej lalki. Jedną z najbardziej pożądanych zabawek na świecie, pozornie „miła i sympatyczna” Barbie straciła swój przyjazny charakter. Nie bez znaczenia pozostaje też wybór starych fotografii, na których sportretowano osoby nieżyjące. Wywołane wrażenie nie pozwala na jednoznaczne rozpoznanie granic między tym, co kiedyś uchwycił fotograf, a tym co później zostało dodane za pomocą programu komputerowego.

Maciej Sperski

Symulator FPP

obiekt

2011

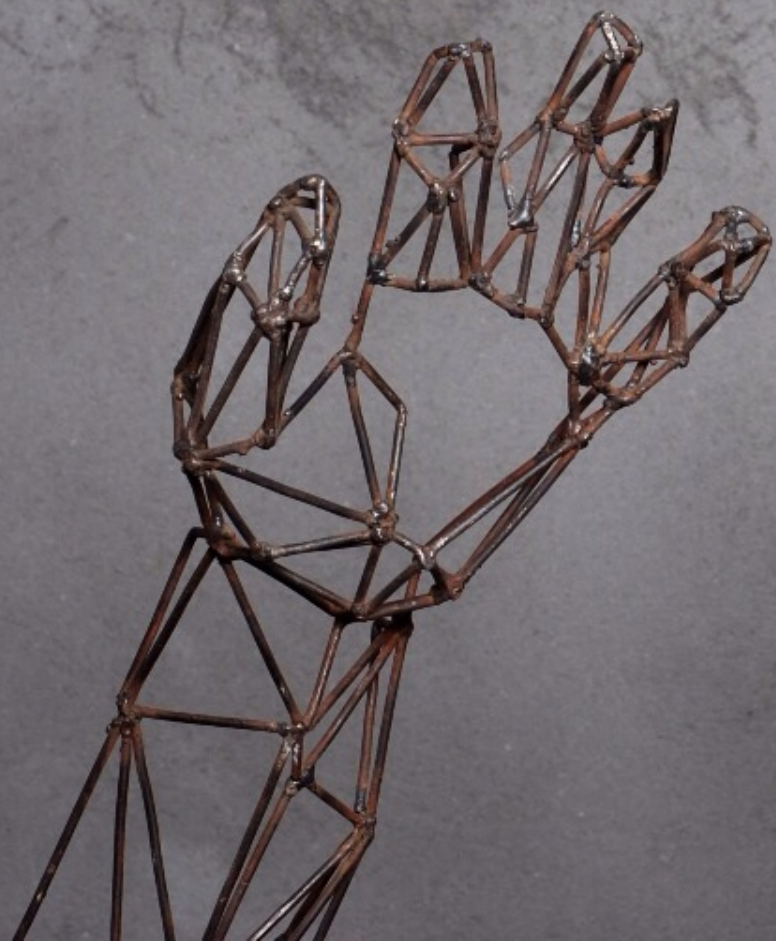
Gry komputerowe to w większości symulatory z widokiem z perspektywy pierwszej osoby (FPP - first person perspective).

Ideą tego projektu było stworzenie symulatora gry w świecie rzeczywistym, nie angażując komputera. Ważne jest tu zasugerowanie potrzeby obcowania z grą i jej estetyką.

Symulator FPP to rodzaj pancerza, który jest przeznaczony do ubierania. Zakleszczając się pomiędzy szyją a ramieniem, daje poczucie zarówno spasowania, jak też izolacji. Jest rodzajem protezy. Nosiciel Symulatora FPP ma przed oczami przestrzenny, zaczerpnięty z gier komputerowych, obraz dłoni. Całość jest metalowa i ma surowy charakter.

Joanna Tokarska

Bez tytułu

tekst/fotografia

2013

Osobowość zachciankowa

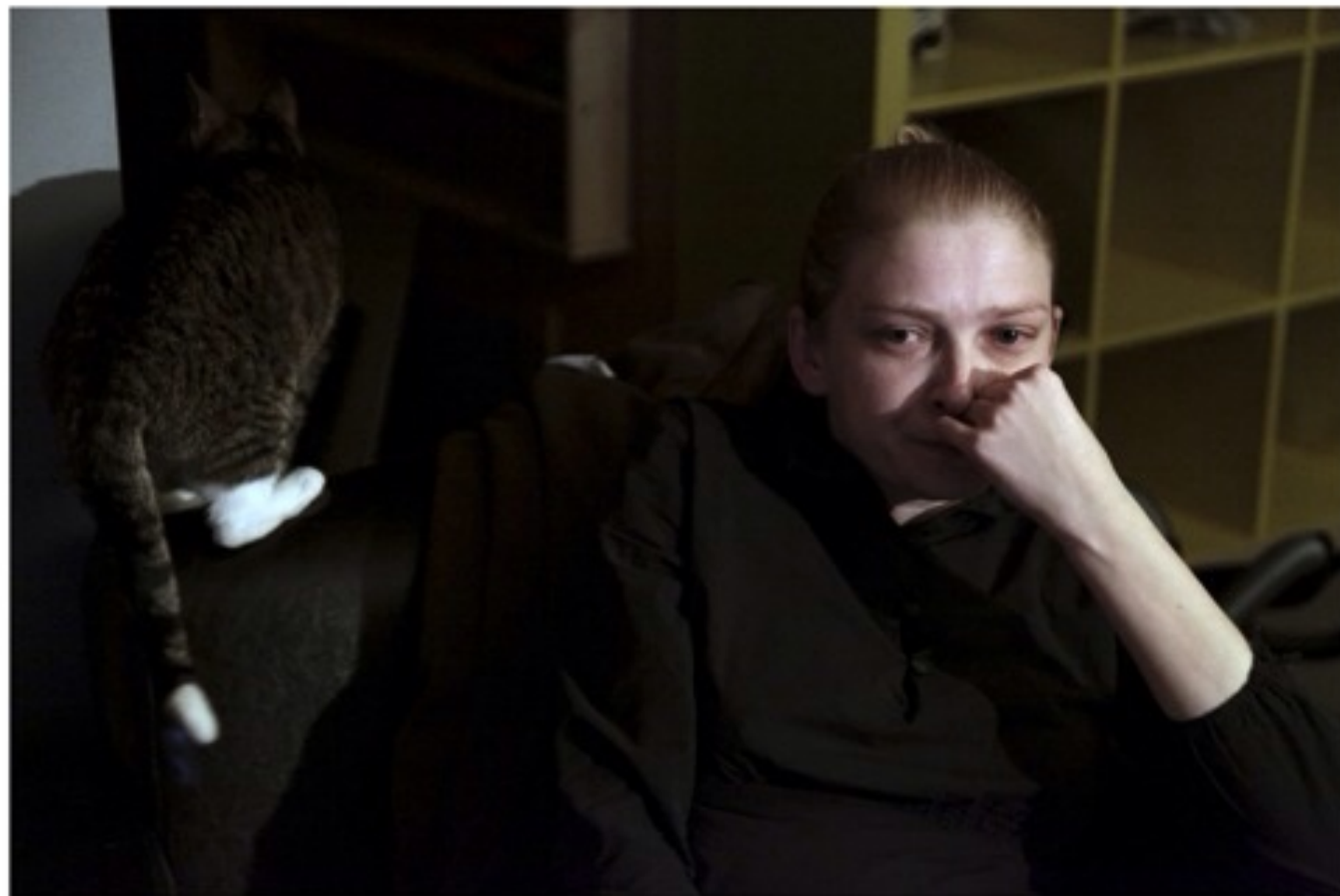
ja dzisiejszy
jaknajdzisiejszy
chcę spełnić mi się chceń na dziś dziś
przed przespaniem się w jajutrzejszość

Miron Białoszewski

chciałam zobaczyć
jak się dziś czuję
zawołałam dzieci.

kałuże do kolan,
powietrze w ustach
nietutejsze.

potykam się
o
niepotrzebne przedmioty,
które z nich będą
prorocze.

ile jeszcze
słów usłyszę od ciebie,
jakich siebie
zobaczę jeszcze.

tak,
ale nie
pierwsza,
już.

dzwonię powiedzieć:
masz piękne córki
ty wyglądasz strasznie,
była to pora
najintensywniejszych zapachów.

przez epileptyczne
okno zerkam,
puste drzewa
podtrzymują się wzajemnie.

chwilowe nieczucia
w białości za oknem,
tylko do obejmowania.

ile kóń musi
zatoczyć dziecko
aby dojechać
do domu?

poszukiwanie sytuacji
do kropel z szyb ziąpania,
wytrwania.

Izabela Wasiak

Kuriozum

fotografia

2012

Kuriozum to praca o fizycznej szpetocie, często budzącej odrzucenie i brak aprobaty w społeczeństwie. Odmienność cielesna, traktowana z dużym dystansem pobudza także sentymentalną sferę jednostki, tym samym skłaniając do przemyśleń nad postrzeganiem samego siebie poprzez pryzmat ludzkich ułomności.

Magdalena Żołędź

Powołana

animacja poklatkowa/fotografia

2013

Powołana jest to instalacja złożona z animacji poklatkowej oraz starej fotografii. Animacja została zrealizowana przy użyciu styków wykonanych tradycyjną metodą w ciemni fotograficznej. Pierwsza stykówka powstała ze starej fotografii będącej częścią instalacji, następna z tej właśnie stykówki, itd. Moje działanie ujawnia, jak wiele narracji, kontekstów oraz inspiracji może zawierać każda pojedyncza fotografia.

TO COŚ

Copyright by Katedra Fotografii UAP
and Authors

[Katedra Fotografii](#)

Redakcja: Piotr Wołyński
Projekt katalogu: Sławomir Decyk
Zdjęcie na okładce: Marina Drożża-Sobowska

[III Pracownia Fotografii](#)

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
Katedra Fotografii
pl. Wielkopolski 9
61-746 Poznań

ISBN 978-83-63533-49-6